

N:o 109.

Uppläst och godkänd af Första Kammaren den 20 maj 1903.

— — — — Andra Kammaren den 20 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående regleringen af utgifterna under riksstatens andra hufvudtitel, innefattande anslagen till justitiedepartementet.

(Statsutskottets utlåtande n:o 3 och memorial n:o 27.)

Till Konungen.

I afseende å regleringen af utgifterna under riksstatens andra hufvudtitel, innefattande anslagen till justitiedepartementet, får Riksdagen för Eders Kungl. Maj:t anmäla följande beslut.

Ordinarie anslag.

Svea hofrätt med därunder lydande justitiestat.

1:o) I den till Riksdagen den 14 januari innevarande år aflåtna propositionen angående statsverkets tillstånd och behof har Eders Kungl.

Bih. till Riksd. Prot. 1903. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 19 Häft.

Maj:t, under åberopande af statsrådsprotokollet öfver justitiedepartements-ärenden den 12 i samma månad, uti punkten 1 under andra hufvudtiteln föreslagit Riksdagen att i och för bildande af en ny domsaga med benämning Gellivare domsaga anslaget till häradshöfdingarne under Svea hofrätt måtte ökas med 7,800 kronor; och komme, i händelse af bifall härtill, det i nu gällande riksstat under rubrik »Svea hofrätt med därunder lydande justitiestat» uppförda anslag, 677,687 kronor, att förhöjas till 685,487 kronor.

Riksdagen har, i och för bildande, genom utbrytning af Enontekis och Juckasjärvi tingslag från Torneå domsaga samt Gellivare tingslag från Kalix domsaga, af en ny domsaga med benämning Gellivare domsaga, å ordinarie stat uppfört för häradshöfdingen i Gellivare domsaga:

lön	kronor 4,500: —	
tjänstgöringspenningar	» 1,800: —	
förvaltningskostnadsbidrag.....	» 500: —	6,800: —.

Det i nu gällande riksstat under rubrik »Svea hofrätt med därunder lydande justitiestat» uppförda anslag, 677,687 kronor, har på grund häraf höjts till 684,487 kronor.

Fångvården.

2:o) Eders Kungl. Maj:t har i punkten 2 under denna hufvudtitel föreslagit Riksdagen *dels* att medgifva:

ej mindre att det i statsrådsprotokollet öfver justitiedepartements-ärenden den 12 januari innevarande år angifna förslag till löneroglering för föreståndarne vid läns- och kronocellfängelserna i riket och bevakningsbefälhafvaren vid länsfängelset i Göteborg samt för direktörerna vid tvångsarbetsanstalterna å Svartsjö och i Norrköping måtte få tillämpas från och med år 1904; med förklarande tillika, att förutom redan stadgade villkor för aflönings åtnjutande å den af Riksdagen godkända lönestat för tjänstemän vid fångvårdsanstalterna skulle ytterligare gälla:

att tjänsteinnehafvare, som enligt nu gällande bestämmelser åtnjöte andel i inkomsten af fångarbetet, skulle för tillgodonjutande af nu föreslagen aflöning vara skyldig vidkännas indragning till statsverket af berörda andel, och att i sammanhang härmed arbetsdriften vid läns- och kronocellfängelserna skulle af staten till ombesörjande öfvertagas; att icke blott nuvarande tjänsteinnehafvare, som komme i åtnju-

tande af nu föreslagen aflöning, utan äfven enhvar, som hädanefter konstituerades såsom tjänsteman vid fängvårdsanstalterna med aflöning å den af Riksdagen godkända lönestat, skulle vara skyldig att afgå från tjänsten med pension, så snart han blefve berättigad till sådan, fängvårdsstyrelsen dock obetaget att låta med afskedet anstå, därest och så länge den pensionsberättigade pröfvades kunna i tjänsten på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kunde finnas villig att i densamma kvarstå; samt

att tjänsteinnehafvare, som komme i åtnjutande af nu föreslagen aflöning, skulle vara underkastad de förändrade bestämmelser i fråga om pension, som kunde varda stadgade;

än äfven att af förslagsanslaget till fångars vård och underhåll måtte få från och med år 1904 till nuvarande föreståndaren för kronohäktet å Långholmen Fridolf Fant, så länge han innehade denna tjänstebefattning, utgå ett personligt lönetillägg af 1,000 kronor för år;

dels ock att såsom följd häraf öka bestämda anslaget till fångars vård och underhåll med den föreslagna förhöjningen i löner, arfvoden och skrivvarearfvoden åt föreståndarne vid läns- och kronocellfängelserna samt bevakningsbefälhafvaren vid länsfängelset i Göteborg 33,950 kronor, förhöjningen i lön åt direktören vid tvångsarbetsanstalten å Svartsjö 500 kronor och förhöjningen i lön och skrivvarearfvode åt direktören vid tvångsarbetsanstalten i Norrköping 700 kronor eller tillhoppa 35,150 kronor samt förslagsanslaget till ålderstillägg för en del vid fängvårdsstyrelsen och fängvården anställda ämbets- och tjänstemän med den beräknade förhöjningen i ålderstillägg åt föreståndarne vid läns- och kronocellfängelserna 5,900 kronor och förhöjningen i ålderstillägg åt direktören vid tvångsarbetsanstalten i Norrköping 300 kronor eller tillsammans 6,200 kronor.

Riksdagen har funnit det vara önskvärdt, att andel i inkomsten af fångarnes arbete borttages ur nu ifrågavarande föreståndares vid läns- och kronocellfängelser samt bevakningsbefälhafvarens vid länsfängelset i Göteborg aflöningsförmåner, samt att till följd däraf en reglering verkställas af desse tjänstemäns aflöningar. Riksdagen har likväl icke kunnat i allo godkänna Eders Kungl. Maj:ts i sådant afseende nu framlagda förslag. Enligt detta skulle nämligen aflöningen fortfarande vara, med bortseende från skrivvarearfvodet, fördelad i lön, arfvode och ålderstillägg. Men Riksdagen har ansett det vara önskligt, att desse tjänstemän må, liksom de fleste andre statens befattnings-

hafvare, få sin aflöning i staten fördelad i lön och tjänstgöringspenningar. Tjänstgöringspenningarne skulle då utgöras af det föreslagna »arfvodet», hvartill komme skrifvarearfvodet. Lönen och ålderstilläggen skulle jämväl vid tjänstledighet behållas af befattningsinnehafvaren, under det att tjänstgöringspenningarna afstodes åt vikarien. Riksdagen har i staten för desse tjänstemän i nu angifvet syfte vidtagit den ändring i jämförelse med Eders Kungl. Maj:ts förslag, att benämningen »arfvode» utbyttis mot »tjänstgöringspenningar». Riksdagen har visserligen icke förbisett, att ojämnheter kunna komma att på grund häraf uppstå i vissa hänseenden, men har ej ansett detta böra förhindra statens antagande, enär ojämnheterna lämpligen torde kunna framdeles undanrödjas efter ompröfning af vederbörande myndigheter.

Förenämnda fördelning af aflöningen i lön och tjänstgöringspenningar skulle emellertid föranleda därtill, att, beträffande desse tjänstemäns pensionering, de i Riksdagens skrifvelse den 18 maj 1877 och kungl. brefvet den 1 juni samma år meddelade bestämmelser borde vinna tillämpning. Men då förslag om en sådan förändring i pensioneringen för ifrågavarande tjänstemän nu icke förelegat, har Riksdagen ansett sig icke böra härom fatta något beslut; och har vid sådant förhållande det ansetts böra särskildt uttalas, att gällande bestämmelser i fråga om rätten till pension och pensionsbeloppets storlek skola för desse tjänstemän tills vidare fortfarande lända till efterrättelse. Däremot har Riksdagen ansett, att, på sätt Eders Kungl. Maj:t föreslagit, för dem bör stadgas skyldighet att afgå från tjänsten, då de blifvit berättigade till pension.

Då det vidare syns önskligt, att, i afseende på skyldigheten att vid tjänstledighet för skilda orsaker afstå viss efter förhållandena växlande del af aflöningen, likhet så vidt möjligt må vinnas såväl mellan personalen vid fångvården inbördes som mellan denna personal och personalen vid öfriga förvaltningar, har Riksdagen ansett, att såsom villkor för den nya statens tillämpning bör, i öfverensstämmelse med hvad som skedde vid 1902 års riksdag, då vissa fångbetjäntes löner reglerades, föreskrifvas, att tjänsteinnehafvare skall vara skyldig att underkasta sig de förändrade bestämmelser i afseende å villkoren för åtnjutande vid tjänstledighet af lön och tjänstgöringspenningar, som kunna varda stadgade.

I afseende å de föreslagna aflöningsbeloppen har Riksdagen funnit sig böra göra vissa förändringar. De föreslagna skrifvarearfvodena för direktörerna vid länsfängelserna i Göteborg och Malmö hafva sänkts

med 200 kronor samt dylikt arvode för direktören vid kronohäktet i Västervik uteslutits, hvaremot motsvarande belopp af 200 kronor tillgodoförts samma tre tjänstemäns tjänstgöringspenningar, hvarigenom någon minskning vunnits i mångfalden af olika aflöningsammansättningar. Äfven efter en dylik omflyttning mellan aflöningsstitlarna bör anses, att behörig ersättning för omkostnader för skrifbiträde m. m. tillagts desse tjänsteinnehafvare, så att ytterligare dylik ersättning icke må kunna dem medgifvas. På anslagsbehofvets slutsumma utöfva dessa förändringar ingen inverkan.

Därjämte har Riksdagen ansett bägge ålderstilläggen böra sättas till lika belopp inbördes och har i sådant afseende vidtagit de jämkningar i staten, att för alla ifrågavarande tjänstemän med undantag af de fyra först upptagne, för hvilka bägge ålderstilläggen redan af Eders Kungl. Maj:t föreslagits lika, det första ålderstillägget sänkts med 50 kronor och det andra höjts med motsvarande belopp. Riksdagen har icke ansett sig på grund häraf behöfva vidtaga någon ändring i afseende å det belopp, hvarmed Eders Kungl. Maj:t ansett förslagsanslaget till ålderstillägg böra ökas.

I likhet med hvad som skedde år 1902 vid ofvanberörda reglering af vissa fångbetjäntes löner, hafva bestämmelser angående villkoren för åtnjutande af ålderstillägg ansetts böra bland aflöningsvillkoren intagas.

Då arbetsinkomsten nu kommer att frångå desse tjänstemän, har det jämväl syns böra stadgas, att de skola vara skyldige att utan särskild ersättning underkasta sig såväl det tilläfventyrs ökade arbete, som af statens öfvertagande af arbetsdriften kan för dem uppkomma, som ock de förändringar i afseende på tjänstegöromålens omfattning, som framdeles kunna af olika anledningar komma att vidtagas.

Riksdagen vill därjämte framhålla, att dyrtidstillägg icke bör ifrågakomma för de tjänstemän, som nu få sina löner reglerade.

Med iakttagande af nu angifna förändringar i Eders Kungl. Maj:ts förslag och under ofvan omförmälda förutsättningar har Riksdagen ansett lönereglering för ifrågavarande tjänstemän nu böra äga rum.

Hvad därefter vidkommer förslaget om höjning i lönen åt direktören vid tvångsarbetsanstalten å Svartsjö med 500 kronor, har Riksdagen icke af hvad till stöd därför anförts blifvit öfvertygad om behöfligheten af en dylik löneförbättring och har därför icke bifallit Eders Kungl. Maj:ts därom gjorda framställning.

Åt direktören vid tvångsarbetsanstalten i Norrköping har däremot någon lönetillökning syns böra på grund af de i statsrådsproto-

kollet angifna förhållanden beredas, men har Riksdagen ansett densamma lämpligen kunna inskränkas därhän, att skrifvarearfvodet höjts med 200 kronor till 500 kronor samt ålderstilläggen med respektive 100 och 200 kronor till 500 kronor hvartdera, hvarigenom likhet vunnits i afseende å dessa aflöningsstitlar för direktörerna vid samtliga tvångsarbetsanstalter.

Hvad slutligen vidkommer framställningen om personligt lönetillägg åt bevakningsbefälhafvaren Fant, har, vid det förhållande att Fant under en följd af år uppburit inkomster till väsentligt högre belopp, än han vid tjänstens emottagande kunnat beräkna, och att jämväl den nu för hans befattning beslutade lön öfverstiger hans tjänsteinkomster vid tillträdet till densamma, samt med hänsyn därjämte till hvad fångvårdsstyrelsen i ämnet anført, tillräckliga skäl icke syntes föreligga att särskildt för honom bevilja ersättning för genom löneregleringen uppkommande minskning i inkomsten. Det har syntes ej heller böra lämnas obeaktadt, att hans pension varder genom förändringen ökad från 1,800 kronor till 2,800 kronor. Riksdagen har på grund häraf funnit sig böra afslå framställningen i denna del.

Riksdagen får alltså anmäla,

att Riksdagen medgifvit, att följande aflöningsstat för föreståndarne vid läns- och kronocellfängelserna i riket och bevakningsbefälhafvaren vid länsfängelset i Göteborg må tillämpas från och med år 1904, nämligen:

	Lön	Tjänstgöringspenningar	Skrifvarearfvode	Summa	Ålders-tillägg	
					efter 5 år	efter 10 år
Länsfängelset i Göteborg						
1 Direktör	1,800	1,400	550	3,750	500	500
Länsfängelset i Stockholm						
1 Direktör	1,800	1,400	300	3,500	500	500
Länsfängelset i Linköping						
1 Direktör	1,800	1,400	300	3,500	500	500
Kronohäktet å Långholmen						
1 Bevakningsbefälhavare, hädaneftter direktör	1,800	1,400	300	3,500	500	500
Länsfängelset i Uppsala						
1 Direktör	1,800	1,400	300	3,500	350	350
Länsfängelset i Kalmar						
1 Direktör	1,800	1,400	300	3,500	350	350
Länsfängelset i Kristianstad						
1 Direktör	1,800	1,400	300	3,500	350	350
Länsfängelset i Malmö						
1 Direktör	1,800	1,400	300	3,500	350	350
Länsfängelset i Vänersborg						
1 Direktör	1,800	1,400	300	3,500	350	350
Länsfängelset i Mariestad						
1 Direktör	1,800	1,400	300	3,500	350	350
Länsfängelset i Örebro						
1 Direktör	1,800	1,400	300	3,500	350	350
Länsfängelset i Gäfle						
1 Direktör	1,800	1,400	300	3,500	350	350
Länsfängelset i Jönköping						
1 Direktör	1,800	1,200	300	3,300	350	350
Länsfängelset i Växjö						
1 Direktör	1,800	1,200	300	3,300	350	350
Länsfängelset i Karlstad						
1 Direktör	1,800	1,200	300	3,300	250	250
Länsfängelset i Västerås						
1 Direktör	1,800	1,200	300	3,300	250	250
Länsfängelset i Karlskrona						
1 Direktör	1,600	1,100	300	3,000	250	250
Länsfängelset i Falun						
1 Direktör	1,600	1,100	300	3,000	250	250
Länsfängelset i Hernösand						
1 Direktör	1,600	1,100	300	3,000	250	250
Kronohäktet i Sundsvall						
1 Direktör	1,600	1,100	300	3,000	250	250
Kronohäktet i Norrköping						
1 Direktör	1,600	600	300	2,500	250	250
Kronohäktet i Hudiksvall						
1 Direktör	1,600	600	300	2,500	250	250
Länsfängelset i Östersund						
1 Direktör	1,600	600	300	2,500	250	250
Länsfängelset i Luleå						
1 Direktör	1,600	600	300	2,500	250	250
Länsfängelset i Visby						
1 Direktör	1,600	600	300	2,500	150	150
Transport	48,200	29,000	7,750	79,950	—	—

	Lön	Tjänstgöringspenningar	Skrifvarearf-vode	Summa	Ålders-tillägg	
					efter 5 år	efter 10 år
Transport Kronohäktet i Ystad	43,200	29,000	7,750	79,950	—	—
1 Direktör	1,600	600	300	2,500	150	150
Länsfängelset i Nyköping	1,600	600	—	2,200	150	150
Länsfängelset i Halmstad	1,600	600	—	2,200	150	150
Länsfängelset i Umeå	1,600	600	—	2,200	150	150
Kronohäktet i Uddevalla	1,300	600	—	1,900	150	150
Kronohäktet i Haparanda	1,300	600	—	1,900	150	150
Kronohäktet i Pajala	1,300	600	—	1,900	150	150
Kronohäktet i Eskilstuna	1,200	600	—	1,800	150	150
Kronohäktet i Västervik	1,300	500	—	1,800	150	150
Kronohäktet i Norrtälje	1,000	500	—	1,500	150	150
Kronohäktet i Karlshamn	1,300	200	—	1,500	150	150
Kronohäktet i Varberg	1,000	500	—	1,500	150	150
Länsfängelset i Göteborg	800	500	—	1,300	150	150
Kronohäktet i Kungsbacka	1,000	50	—	1,050	150	150
Summa	61,100	36,050	8,050	105,200	—	—

äfvensom förklarar, att för aflönings åtnjutande å denna stat skall — med upphäfvande af de angående ifrågavarande tjänstemäns löneförhållanden förut meddelade bestämmelser, i hvad de strida mot nedannämnda villkor — gälla:

att tjänsteinnehafvare, som enligt nu gällande bestämmelser åtnjuter andel i inkomsten af fångarbetet, skall för tillgodonjutande af nu föreslagen aflöning vara skyldig vidkännas indragning till statsverket af berörda andel; att i sammanhang härmed arbetsdriften vid läns- och kronocellfängelserna skall af staten till ombesörjande öfvertagas, samt att tjänsteinnehafvare, som ingår på den nya lönestaten, skall vara skyldig att utan särskild ersättning underkasta sig såväl det tilläfventyrs ökade arbete, som af statens öfvertagande af arbetsdriften kan för honom uppkomma, som ock de förändringar i afseende på tjänstegöromålets omfattning, som framdeles kunna af olika anledningar äga rum;

att i afseende på tillträde till ålderstillägg skall iakttagas, att tjänstetiden skall beräknas från början af kalenderåret näst efter det, hvarunder utnämning till tjänsten ägt rum; att tjänsteinnehafvare skall under mer än fyra femtedelar af den tjänstetid, som erfordras för att vinna rätt till tillägget, hafva med godt vitsord bestridt sin egen eller, på grund af förordnande, annan tjänst inom fångvården; att för löntagare, som blifvit transporterad, denna beräkning skall omfatta tjänstgöringen i likartad befattning vid olika fångvårdsanstalter, samt att löntagare må tillgodoräkna sig den tid, som före den nya lönestatens utfärdande förflutit från hans utnämning till tjänsten;

att likväl tjänsteman, som, då han intjänat stadgad tid för erhållande af ålderstillägg, redan uppnått den lefnads- och tjänsteålder, som berättigar honom till pension, icke må sådant tillägg tillträda;

att tjänsteinnehafvare, som ingår på den nya staten, skall vara skyldig att vid tjänstledighet afstå till vikarien tjänstgöringspenningarna samt skrivarearfvodet för den tid, ledigheten varar, och att alltså i afseende å honom de i kungl. brefvet den 5 juni 1874 i detta afseende gifna bestämmelser skola upphöra att gälla;

att icke blott nuvarande tjänsteinnehafvare, som kommer i åtnjutande af nu föreslagna aflöning, utan äfven enhvar, som hädanefter konstitueras såsom tjänsteman vid fångvårdsanstalterna med aflöning å den af Riksdagen sålunda godkända lönestat, skall vara skyldig att afgå från tjänsten med pension, så snart han blifver berättigad till sådan, fångvårdsstyrelsen dock obetaget att låta med afskedet anstå, därest och så länge den pensionsberättigade pröfvas kunna i tjänsten på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i densamma kvarstå; samt

att, beträffande rätten till pension och pensionsbeloppets storlek, de för ifrågavarande fångvårdstjänstemän nu gällande bestämmelser skola lända till efterrättelse äfven för dem, som ingå på den nya staten; dock att desse tjänsteinnehafvare skola vara underkastade de förändrade bestämmelser, som kunna varda stadgade såväl i fråga om pension som i fråga om villkoren för åtnjutande vid tjänstledighet af lön och tjänstgöringspenningar;

att Riksdagen på det sätt bifallit Eders Kungl. Maj:ts framställning om lönetillökning för direktören vid tvångsarbetsanstalten i Norrköping, att det för denna befattning i staten upptagna skrivarearfvodet höjts från 300 kronor med 200 kronor till 500 kronor samt ålderstilläggen höjts till 500 kronor hvarterda;

att Eders Kungl. Maj:ts framställning om lönetillökning för direktören vid tvångsarbetsanstalten å Svartsjö icke af Riksdagen bifallits;

att Eders Kungl. Maj:ts framställning i fråga om personligt lönetillägg till nuvarande föreståndaren för kronohäktet å Långholmen Fridolf Fant icke vunnit Riksdagens bifall; samt

att Riksdagen ökat bestämda anslaget till fångars vård och underhåll med den beslutade förhöjningen i löner, tjänstgöringspenningar och skrivarearfvoden åt föreståndarne vid läns- och kronocellfängelserna samt bevakningsbefälhafvaren vid länsfängelset i Göteborg 33,950 kronor och förhöjningen i skrivarearfvode åt direktören vid tvångsarbetsanstalten i Norrköping 200 kronor eller tillhopa 34,150 kronor samt förslagsanslaget till ålderstillägg för en del vid fångvårdsstyrelsen och fångvården anställda ämbets- och tjänstemän med den beräknade förhöjningen i ålderstillägg åt föreståndarne vid läns- och kronocellfängelserna 5,900 kronor och förhöjningen i ålderstillägg åt direktören vid tvångsarbetsanstalten i Norrköping 300 kronor eller tillsammans 6,200 kronor.

3:o) Eders Kungl. Maj:t har i punkten 3 under denna hufvudtitel föreslagit Riksdagen *dels* att i aflöningsstat för de betjante vid fångvårdsanstalterna, hvilkas aflöning utginge af det å riksstaten uppförda bestämda anslaget till fångars vård och underhåll, upptaga aflöning med i åberopade statsrådsprotokollet angifna belopp till 4 vaktfruar och 18 vaktkvinnor vid de centrala fångvårdsanstalterna för kvinnor samt till 1 första vaktkvinna och 35 vaktkvinnor vid läns- och kronocellfängelserna, med rätt för Eders Kungl. Maj:t att, vid saknad af bostad för dylik vaktbetjänt vid fångvårdsanstalten, i stället åt sådan vaktbetjänt från förslagsanslaget till fångars vård och underhåll anvisa nödig hyresersättning för ett rum jämte vedanslag samt med föreskrift i öfrigt att, förutom redan enligt kungl. kungörelsen den 13 juni 1902 för aflönings åtnjutande å nämnda stat stadgade villkor, skulle i fråga om bemälda kvinnliga betjante ytterligare gälla:

att dylik betjänt, som redan innehade fångvårdsstyrelsens förordnande, skulle för tillgodonjutande af ålderstillägg äga beräkna tjänstetiden från och med kalenderåret näst efter det, hvarunder förordnandet meddelats, samt att vaktfru, som förut varit vaktkvinna, skulle för dylikt lönetillägg, enligt därför eljest uppställda grunder, tillgodoräknas föregående tjänstetid jämväl som vaktkvinna;

att kvinnlig vaktbetjänt, som inginge äktenskap, skulle vara skyldig, om fångvårdsstyrelsen så funne nödigt, afgå från tjänsten; samt att, där fångvårdsstyrelsen funne kokerskegöromålen vid mindre

läns- och kronocellfängelse kunna förenas med vaktkvinnotjänsten, vaktkvinna skulle vara skyldig bestrida jämväl nämnda göromål;

dels ock att såsom följd häraf öka bestämda anslaget till fångars vård och underhåll med 31,700 kronor samt förslagsanslaget till åldersstillägg för en del vid fångvårdsstyrelsen och fångvården anställda ämbets- och tjänstemän med 3,800 kronor.

Eders Kungl. Maj:ts förevarande framställning står i sammanhang med tillämpning på den kvinnliga vaktbetjäningen af den utaf Riksdagen gillade grundsats, att andel i fångarnes arbetsinkomst icke bör tillkomma fångvårdspersonalen. Riksdagen har vid öfvervägande af det nu framlagda förslaget till ny aflöningsstat för ifrågavarande betjante funnit sig böra godkänna samma förslag, hvilket innebär, förutom en reglering af aflöningsbeloppen, jämväl aflöningsstatens öfverflyttande från förslagsanslaget till bestämda anslaget till fångars vård och underhåll, hvarigenom åt desse tjänsteinnehafvare skulle beredas en tryggare ställning samt pensionsrätt. Mot de för aflöningsens åtnjutande föreslagna villkor har Riksdagen ej funnit anledning till annan erinran, än att det syntes böra tydligt stadgas, att, då vaktkvinna vid mindre läns- eller kronocellfängelse skall, på grund af fångvårdsstyrelsens bestämmelse, bestrida jämväl kokerskegöromålen vid fängelset, hon skall göra detta utan särskild ersättning.

Riksdagen har alltså

dels i aflöningsstat för de betjante vid fångvårdsanstalterna, hvilkas aflöning utgår af det å riksstaten uppförda bestämda anslaget till fångars vård och underhåll, upptagit aflöning med nedan angifna belopp för följande kvinnliga betjante nämligen:

	Lön	Tjänstgöringspenningar	Summa	Ålderstillägg	
				efter 5 år	efter 10 år
1 vaktfru	400	300	700	75	75
3 vaktfruar	1,200	900	2,100	75	75
1 vaktkvinna vid de centrala fångvårdsanstalterna för kvinnor	350	250	600	75	75
17 d:o vid d:o	5,950	4,250	10,200	75	75
1 första vaktkvinna vid läns- och kronocellfängelserna	350	250	600	75	75
1 vaktkvinna vid d:o d:o	300	200	500	75	75
34 d:o vid d:o d:o	10,200	6,800	17,000	75	75
Summa kronor			31,700		

med rätt för Eders Kungl. Maj:t att, vid saknad af bostad för dylik vaktbetjänt vid fängvårdsanstalten, i stället åt sådan vaktbetjänt från förslagsanslaget till fångars vård och underhåll anvisa nödig hyresersättning för ett rum jämte vedanslag samt med föreskrift i öfrigt att, förutom redan enligt kungl. kungörelsen den 13 juni 1902 för aflönings åtnjutande å nämnda stat stadgade villkor, skall i fråga om bemälda kvinnliga betjante ytterligare gälla:

att dylik betjänt, som redan innehar fängvårdsstyrelsens förordnande, skall för tillgodonjutande af ålderstillägg äga beräkna tjänstetiden från och med kalenderåret näst efter det, hvarunder förordnandet meddelats, samt att vaktfru, som förut varit vaktkvinna, skall för dylikt lönetillägg, enligt därför eljest uppställda grunder, tillgodoräknas föregående tjänstetid jämväl som vaktkvinna;

att kvinnlig vaktbetjänt, som ingår äktenskap, skall vara skyldig, om fängvårdsstyrelsen så finner nödigt, afgå från tjänsten; samt

att, där fängvårdsstyrelsen finner kokerskegöromålen vid mindre läns- eller kronocellfängelse kunna förenas med vaktkvinnotjänsten, vaktkvinnan skall vara skyldig utan särskild ersättning bestrida jämväl nämnda göromål;

dels ock såsom följd häraf ökat bestämda anslaget till fångars vård och underhåll med 31,700 kronor samt förslagsanslaget till ålders- tillägg för en del vid fängvårdsstyrelsen och fängvården anställda ämbets- och tjänstemän med 3,800 kronor.

4:o) Uti punkten 4 under denna hufvudtitel har Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att medgifva, att kamrerarne vid de centrala fängvårdsanstalterna måtte för den förlust, de genom minskning i nettoinkomsten af utminuteringsprocent å premievaror under tiden från och med den 1 oktober 1899 till och med den 31 december 1901 fått vidkännas, af förslagsanslaget till fångars vård och underhåll undfå ersättning med tillhoppa 4,275 kronor 26 öre att, på sätt den i fängvårdsstyrelsens kameralbyrå upprättade tablå närmare utvisade, mellan desse kamrerare fördelas.

Riksdagen får med anledning af ifrågavarande framställning erinra, hurusom till statsrådsprotokollet öfver justitiedepartementsärenden den 13 januari 1900 dåvarande departementschefen anförde, att, då utminuteringsprocenten syntes icke hafva tagits i betraktande vid den löne-reglering, som verkställdes af 1874 års Riksdag, och då densamma för öfrigt utgjorde ersättning för besvär och tidsspillan genom bestyret med premievarornas anskaffande och utminutering samt för den därvid uppkomna förlust, men dessa bestyr och sagda förlust minskades i samma

mån, som utminuteringsprocenten upphörde, en af fångvårdsstyrelsen då gjord hemställan beträffande ersättning för utminuteringsprocent icke syntes böra föranleda någon framställning till Riksdagen. Uti det vid statsverkspropositionen till 1901 års Riksdag fogade statsrådsprotokollet öfver justitiedepartementens ärenden den 11 januari samma år berördes frågan ånyo, och inhämtas däraf, att denna procent utgjort 12 procent å premievarornas inköpspris och godtgjorts kamrerarne genom höjning af detta samt sålunda betalats af fångarnas arbetsförtjänst, att denna inkomst för kamrerarne varit i början af 1870-talet ganska betydande, men redan under åren närmast efter 1874 års lönereglering betydligt nedgått och därefter i allmänhet fortfarande sjunkit, samt att departementschefen ansett en af fångvårdsstyrelsen gjord framställning om särskild fyllnadsersättning till kamrerarne för år 1901 för sagda inkomsts upphörande icke böra föranleda till annan åtgärd än den, som kunde varda vidtagen till beredande af dyrtidstillägg.

De skäl, hvilka, enligt hvad ofvan meddelats, år 1900 af dåvarande departementschefen anfördes mot beviljandet åt kamrerarne af då begärd ersättning, hafva synts Riksdagen äga samma giltighet i fråga om den nu föreslagna godtgörelsen. Riksdagen har under sådana förhållanden icke kunnat finna det sätt, på hvilket dyrtidstilläggen af Riksdagen reglerats, böra utöfva inverkan på denna frågas bedömande, men får erinra, att, om än denna reglering skett annorlunda, än departementschefen år 1901 torde hafva förutsatt, dyrtidstillägg likväl enligt de af Riksdagen fastställda grunder tilldelats kamrerarne vid tvångsarbetsanstalterna i Landskrona och Norrköping, samt att öfrige nu ifrågasvarande kamrerare åtnjuta fri bostad och vedbrand, hvilket ansetts innefatta sådana förmåner, att dyrtidstillägg icke bör erhållas.

Riksdagen har af dessa skäl funnit sig icke kunna godkänna Eders Kungl. Maj:ts ifrågasvarande förslag, hvadan Eders Kungl. Maj:ts förevarande framställning icke vunnit Riksdagens bifall.

5:o) Eders Kungl. Maj:t har i punkten 5 under denna hufvudtitel föreslagit Riksdagen att öka reservationsanslaget till vård och underhåll af läns- och kronohäkten med 10,000 kronor.

Riksdagen, som funnit behovet af den föreslagna anslagsökningen ådagalagdt, har ökat reservationsanslaget till vård och underhåll af läns- och kronohäkten från 30,000 kronor med 10,000 kronor till 40,000 kronor.

Enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag skulle, vid bifall till gjorda framställningar beträffande fångvården, bestämda anslaget till fångars vård och underhåll, som nu utgjorde 559,750 kronor, komma att upptagas till 626,600 kronor, förslagsanslaget till ålderstillägg för en del vid fångvårdsstyrelsen och fångvården anställda ämbets- och tjänstemän, som nu utgjorde 65,000 kronor, behöfva upptagas till 75,000 kronor och reservationsanslaget till vård och underhåll af läns- och kronohäkten, som nu utgjorde 30,000 kronor, komma att upptagas till 40,000 kronor, samt följaktligen, och då andra ändringar i fångvårdsanslaget ej föresloges, detta anslag i sin helhet, som nu utgjorde 1,753,395 kronor, komma att upptagas till 1,840,245 kronor.

Därigenom att Riksdagen, på sätt under punkten 2 här ofvan anmälts, icke lämnat sitt bifall till Eders Kungl. Maj:ts framställningar om höjning med 500 kronor af lönen till hvardera af direktörerna vid tvångsarbetsanstalterna å Svartsjö och i Norrköping, har ökningen af bestämda anslaget till fångars vård och underhåll enligt Riksdagens beslut blifvit 1,000 kronor mindre än enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag och utgör 65,850 kronor, hvarigenom berörda anslags belopp kommit att uppgå till 625,600 kronor. I afseende på de af Eders Kungl. Maj:t föreslagna ökningar af förslagsanslaget till ålderstillägg samt reservationsanslaget till vård och underhåll af läns- och kronohäkten har Riksdagen icke vidtagit någon förändring, utan hafva dessa enligt Riksdagens beslut upptagits till resp. 75,000 och 40,000 kronor.

Öfriga ordinarie anslag.

6:o) Eders Kungl. Maj:t har föreslagit Riksdagen att för jämnande af hufvudtitelns slutsumma öka det å andra hufvudtiteln uppförda förslagsanslag till skrifmaterialier och expenser, ved med mera med 30 kronor, i följd hvaraf anslaget, nu utgörande 64,307 kronor, skulle komma att uppgå till 64,337 kronor.

Beträffande öfriga ordinarie anslag har Eders Kungl. Maj:t icke föreslagit någon förändring.

Riksdagen har i riksstaten för år 1904 till oförändrade belopp upptagit samtliga de ordinarie anslagen under denna hufvudtitel, hvilka här ofvan icke blifvit omförmälda, dock har anslaget till skrifmaterialier och expenser, ved med mera för jämnande af hufvudtitelns slutsumma ökats från 64,307 kronor med 30 kronor till 64,337 kronor.

7:o) Uti två inom Riksdagen väckta, med afseende å yrkandet och det väsentliga af motiveringen lika lydande motioner har föreslagits, att Riksdagen ville besluta, att nämndeman för biträde vid vägsyner tillerkännes resekostnads- och traktamentsersättning enligt femte klassen af gällande resereglemente.

Till stöd för detta yrkande har uti motionerna anförts följande.

Det vore ett obestridligt faktum, att nämndemän i och för sin tjänstgöring tillskyndades kostnader dels genom förlusten af flere arbetsdagar, dels för resor fram och åter till vederbörande förrättningsställen och dels slutligen för vivre m. m. under förrättningsdagarne, hvilka kostnader för flertalet nämndemän verkade i hög grad betungande. En lindring härutinnan hade visserligen beredts nämndemännen genom kungl. kungörelsen den 30 december 1863, enligt hvilken nämndemän tillerkännts rätt till godtgörelse för vissa extra förrättningar, och genom kungl. kungörelsen den 3 juni 1892, hvarest stadgats rätt för nämndemän till skjutsersättning för biträde vid brottmålsransakningar å urtima ting eller extra rättegångsdag under lagtima ting, men däremot utginge icke någon ersättning till nämndemän för deras ordinarie tingstjänstgöring eller för deras biträde vid vägsyner.

Då frågan om godtgörelse åt nämndemän för deras ordinarie tjänstgöring så nyligen som i fjol varit under Riksdagens behandling, ville motionärerna för närvarande inskränka sig till att påvisa behovet af ersättning åt nämndemän för deras biträde vid vägsyner.

Motioner i syfte att bereda nämndemän ersättning för sistnämnda åliggande hade flera gånger blifvit väckta inom Riksdagen, men hittills städse afslagits. Såsom skäl för afslagsyrkandet hade hufvudsakligen anförts: att biträdandet vid vägsyner vore att anse såsom ett kommunalt uppdrag, enär ersättning för nämnda förrättning inom ej få trakter af riket utginge af de kommuner, som valt nämndemännen; att nämndemännen åtnjöte vissa af ålder beviljade friheter; att skyldigheten att biträda vid vägsyner föreskrefs redan i 1734 års lag, hvarför nämndemännen genom denna bestämmelses intagande i nu gällande väglag ej tillfogades något ytterligare besvär utöfver hvad som redan förut

varit stadgad, samt att nämndemansbefattningen vore ett förtroendeuppdrag.

För att påvisa ohållbarheten af dessa skäl hafva i motionerna följande erinringar framställts.

Därest åliggandet för nämndemän att biträda vid vägsyner vore ett kommunalt uppdrag, skulle detta förutsätta, att uppdraget ej sträckte sig utöfver den kommun, som valt nämndemannen. Men nu vore, såsom bekant, nämndemannens biträdande vid vägsyner ej inskränkt till någon viss kommun, utan omfattade i allmänhet hela distriktet eller delar därpå. Den omständigheten, att åtskilliga kommuner tillerkänt sina nämndemän ersättning för ifrågavarande åliggande, borde ej kunna tillmätas annan betydelse, än att man inom dessa kommuner kommit till insikt om behofvet af att nämndemän erhöles ersättning för sitt berörda uppdrag. Att denna ersättning borde utgå af staten, framginge enligt motionärernas åsikt med all önskvärd tydlighet därpå, att tillsynen öfver vägars byggnad och underhåll fullgjordes af staten genom dess organ, länsmännen, med biträde af nämndemän.

Hvad anginge påståendet, att nämndemännen redan åtnjöte ersättning för sina åligganden genom befrielse från vissa skyldigheter, såsom kronobrefbäring och skjutsskyldighet, saknade detta påstående numera betydelse, sedan kronobrefbäringen genom kungl. kungörelsen den 5 december 1873 upphört, och skjutsskyldigheten, eller med andra ord utgörandet af kronoskjuts, med hänsyn till de öfriga samfärdsmedlens utveckling numera sällan ifrågakomme.

Väl vore det sannt, att föreskriften om nämndemäns biträdande vid vägsyner ej tillkommit genom nya väglagen, utan funnits intagen redan i 1734 års lag, men frågan gällde här ej *tillkomsten* af detta onus, utan *omfattningen* af detsamma. Under det att ifrågavarande åliggande vid tiden för 1734 års lag varit lätt undanstökadt, helst de allmänna vägarne då varit fåtaliga och af föga utsträckning, kräfde samma åliggande numera i mån af vägarnes ökning i antal och utsträckning en betydande tidsutdräkt och dryga kostnader.

Slutligen hade anförts, att nämndemannauppdraget vore ett förtroendeuppdrag och borde därför ej tillerkännas någon ersättning. Då emellertid flera med nämndemansbefattningen jämförliga förtroendeuppdrag funnes, som vore förenade med ersättning, borde egenskapen af förtroendeuppdrag ej lägga hinder i vägen för tilldelandet af ersättning åt nämndemännen. Fast hellre borde den omständigheten, att nämndemannauppdraget tillika vore ett tvångsuppdrag, som kunde på-

tvungas en person mot hans vilja, utgöra ett kraftigt manande skäl för att nämndemän tillerkändes ersättning för de kostnader, som tillskyndades dem i och genom deras tjänstgöring.

Med anledning häraf och då något syntes böra göras för att minska de dryga kostnader, som vore förenade med nämndemannabefattnings fullgörande, framställdes ofvan angifna yrkande.

Upprepade gånger hafva inom Riksdagen väckts motioner i syfte att bereda nämndemän ersättning för deras tjänstgöring i ett eller annat afseende. Ibland har det gällt deras ordinarie tjänstgöring, ibland deras tjänstgöring vid vägsyner. Dessa framställningar hafva städe af Riksdagen afslagits. Senast afslog nästlidna års Riksdag, i enlighet med statsutskottets hemställan, ett väckt förslag om skrifvelse till Eders Kungl. Maj:t med begäran om utredning och förslag i fråga om bidrag af statsmedel till rese- och traktamentsersättning åt tjänstförrättande nämndemän. Ehuru Riksdagen vidhåller, att ersättning för ordinarie tjänstgöring icke bör beredas nämndemännen, har Riksdagen dock icke velat bestrida, att visst fog möjligen kan anses föreligga för att nämndemän må under särskilda förutsättningar erhålla lämplig godtgörelse för biträde vid vägsyner, hvilket åliggande numera torde vara, i synnerhet å vissa orter, afsevärdt mer betungande än före tillämpningen af den nya väglagen, och i afseende hvarpå fortfarande gäller bestämmelsen i kungl. förordningen den 30 december 1863 § 2, som stadgar, att ersättning af allmänna medel icke för dylikt biträde utgår. Riksdagen har likväl icke ansett sig böra bifalla det uti ifrågavarande motioner nu framställda förslag, som förutsätter, bland annat, ändring i gällande författningar, utan anser det önskligt, att denna fråga blifver, innan den af Riksdagen företages till afgörande, gjord till föremål för noggrann utredning; och har Riksdagen sålunda ansett motionerna böra föranleda Riksdagen att hos Eders Kungl. Maj:t anhålla om verkställande af en dylik utredning och framläggande af det förslag, som däraf må kunna föranledas. Det torde vid en dylik utredning böra, därest till äfventyrs ersättning för nu ifrågavarande biträde må anses skola nämndemän tillerkännas, tagas under öfvervägande, bland annat, dels huruvida den samma bör utgå helt eller delvis af statsmedel eller af vägkassan, dels huruvida, i betraktande däraf att nämndemansbefattningen är ett kommunalt förtroendeuppdrag, ersättning bör beviljas annat än för tjänstgöring utom det distrikt, för hvilket nämndemannen blifvit vald, dels, ifall det fortfarande anses oundgängligt, att två nämndemän samtidigt biträda vid synen, huruvida ersättningen bör utgå till mer än den ene

af dem, dels ock huruvida icke ersättningen bör inskränkas till allenast skjutsersättning och måhända utgå i förhållande till längden af synad väg.

Riksdagen, som i frågans nuvarande läge icke ansett sig böra vidare än som skett uttala sig i densamma, får, med anledning af hvad sålunda anförts och med föranledande af ofvanberörda motioner, anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes låta verkställa utredning, huruvida och under hvilka villkor ersättning må kunna beredas nämndemän för deras biträde vid vägsyner samt för Riksdagen framlägga det förslag, hvartill Eders Kungl. Maj:t må finna förhållandena föranleda.

Extra anslag.

8:o) I enlighet med Eders Kungl. Maj:ts därom gjorda framställning har Riksdagen, för fortsatt uppehållande af lagberedningens verksamhet, å extra stat för år 1904 anvisat ett belopp af 50,000 kronor.

9:o) Eders Kungl. Maj:t har i punkten 8 under denna hufvudtitel föreslagit Riksdagen att, för bestridande af de utaf tillämpning af lagen om straffregister föranledda kostnader, för amanuenser, renskrifning med mera vid justitiedepartementets afdelning af Eders Kungl. Maj:ts kansli, på extra stat för år 1904 anvisa ett anslag å 4,000 kronor.

Riksdagen, som ansett sig böra godkänna Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag, har, för bestridande af de utaf tillämpning af lagen om straffregister föranledda kostnader, för amanuenser, renskrifning med mera vid justitiedepartementets afdelning af Eders Kungl. Maj:ts kansli, å extra stat för år 1904 anvisat ett belopp af 4,000 kronor.

10:o) I enlighet med Eders Kungl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning och i likhet med hvad vid riksdagarne åren 1901 och 1902 ägt rum har Riksdagen, till ökad arbetsbiträde åt justitiekanslersämbetet, anvisat å extra stat för år 1904 ett belopp af 3,500 kronor.

11:o) Eders Kungl. Maj:t har föreslagit Riksdagen att till aflönande af ett biträde å nedre justitierevisionens registratorskontor å extra stat för år 1904 anvisa ett belopp af 2,700 kronor.

Riksdagen, som ansett ifrågavarande framställning böra vinna bifall, har, till aflönande af ett biträde å nedre justitierevisionens registratorskontor, å extra stat för år 1904 anvisat ett belopp af 2,700 kronor.

12:o) I enlighet med Eders Kungl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning har Riksdagen för år 1904, till arfvoden åt krigshofrättens ordförande och militära ledamöter, å extra stat anvisat ett belopp af 3,250 kronor.

13:o) Uti punkten 12 under denna hufvudtitel har Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen *dels* att medgifva:

ej mindre att länsfängelset i Göteborg måtte enligt det i åberopade statsrådsprotokoll omförmälda, af Göteborgs stad afgifna anbud och på däri närmare angifna villkor till staden försäljas för en köpeskillning af 600,000 kronor;

än äfven att för utvidgning af länsfängelset i Hernösand i hufvudsaklig öfverensstämmelse med det i nämnda statsrådsprotokoll angifna förslag och för inköp af den därför erforderliga tomten n:o 2 i Hernösands stads första kvarter äfvensom för uppförande af ett nytt cellfängelse invid Göteborg, likaledes i hufvudsaklig öfverensstämmelse med det i samma statsrådsprotokoll omförmälda förslag, och för förvärfvande af tomt för det nya fängelset måtte få användas köpeskillingen för länsfängelset i Göteborg, och att för sådant ändamål ett däremot svarande belopp måtte, i afbidan på köpeskillingens gäldande, af tillgängliga medel i mån af behof förskotteras;

dels ock att för samma ändamål härutöfver å extra stat för år 1904 bevilja ett anslag af 460,000 kronor.

Enär, på sätt chefen för sjöförsvarsdepartementet, som i detta ärende afgifvit yttrande, meddelat, det synts vara af största vikt, att Nya Varfvets område i dess helhet så snart som möjligt ställes till sjöförsvarets förfogande, och då i sådan händelse det å berörda plats nu förlagda straffängelset måste indragas, har Riksdagen funnit erforderligt, att åtgärder nu vidtagas för tillgodoseende af det behof af annat fängelseutrymme, som genom sagda fängelses afstående måste uppkomma. Emot den nu af Eders Kungl. Maj:t föreslagna anordningen att till en del bereda dylikt utrymme genom förvärf till uppgifvet pris af 63,000 kronor af ett område intill nuvarande länsfängelset i Hernösand samt genom byggnaders uppförande därstädes har Riks-

dagen icke funnit anledning till erinran, helst en utvidgning af detta fängelse torde föranledas redan af hänsyn till den stigande folkmängden i Norrland. Riksdagen har funnit sig jämväl böra godkänna förslaget, att nuvarande länsfängelset i Göteborg med område försäljes till Göteborgs stad för ett pris af 600,000 kronor, samt att nytt cellfängelse uppföres å det i landeriet Stora Härlanda äng ingående, i statsrådsprotokollet afsedda område vid Göteborg, sedan detsamma för ändamålet förvärfvats genom att för besittningsrätten till området erlagts en lösesumma af 78,000 kronor. Riksdagen har emellertid ansett, att såsom villkor i köpeaftalet med Göteborgs stad angående nuvarande länsfängelsets tomt bör utöfver de i statsrådsprotokollet angifna bestämmelser stadgas, att staden skall vara skyldig att utan ersättning framdraga till det nya fängelsets område vatten-, aflopps- och belysningsledningar. Då Riksdagen alltså godkänt Eders Kungl. Maj:ts förslag i fråga om det nya fängelsets förläggande till Stora Härlanda, har detta likväl skett endast under den bestämda förutsättning, att reseersättning och dagtraktamente icke må af statsmedel utgå till tjänsteinnehafvare, då de från Göteborg verkställa tjänstebesök vid det nya fängelset, och att, för att förebygga detta, särskilda anordningar må, om så erfordras, vidtagas, exempelvis genom områdets intagande i stadsplanen.

Till underlättande af bedömandet af det behöfliga ökade fängelseutrymmets storlek har Riksdagen från fångvårdsstyrelsen införskaffat nedanstående tabellariska uppgift angående det nuvarande antalet celler i straffängelset å Nya Varfvet samt i länsfängelserna i Göteborg och Hernösand äfvensom angående motsvarande antal efter de föreslagna förändringarna.

Uppgift

å cellantalet vid nedannämnda fängelser för närvarande samt efter Nya Varfvet fullständig återlämnande till sjöförsvaret och under förutsättning att länsfängelset i Hernösand tillbygges och nytt cellfängelse för Göteborgs län uppföres.

Fängelsets namn	Nuvarande cellantal			Blifvande cellantal			Anm.
	Dag- och nattceller	Arbetsceller, användbara afven till fångförvar under nätterna	Nattceller	Dag- och nattceller	Arbetsceller, icke användbara till fångförvar under nätterna	Nattceller	
Centralfängelset å Nya Varivet ...	170 ¹⁾	40	116	—	—	—	¹⁾ Därifrån afgå för administrationsbehof 7 celler.
Länsfängelset i Hernösand	54 ²⁾	—	—	140	12	—	²⁾ Därifrån afgå för administrationsbehof 4 celler.
Länsfängelset i Göteborg	102 ³⁾	—	—	180	20	15 ⁴⁾	³⁾ Därifrån afgå för administrationsbehof 6 celler. ⁴⁾ 10 å 15 nattceller.
Summa	<u>326</u>	<u>40</u>	116	<u>320</u>	<u>32</u>	15	
		366	116		352		
Efter afdrag af celler, erforderliga för administrationsbehof.. eller oanvändbara till fångförvar under nätterna	17	—	—	—	32		
Återstår till fångförvar, jämväl under nätterna disponibla celler	349		116	320		15	

Af denna tablå framgår, att vid ifrågavarande fängelser antalet dag- och nattceller för enrumsfångar blifver efter förändringen ungefär detsamma som nu. Om än en ringa minskning kommer att äga rum, lär den icke böra föranleda betänkligheter, enär möjlighet förefinnes att bättre utnyttja det nuvarande cellantalet vid andra fängelser. Det torde enligt Riksdagens mening ej heller saknas utväg att genom vidtagande af vissa ändringar i eller tillägg till den nu framlagda byggnadsplanen vid Göteborg bereda något ökad antal celler för enrum-

fångar, därest så skulle erfordras, utan att likväl totalkostnaden för byggnaderna öfverskrides. En betydlig minskning skulle däremot genom förändringen uppstå i antalet nattceller, hvilka användas för s. k. gemensamhetsfångar, men då dessa fångars antal visat en mycket stark nedgång under senaste årtiondet, beroende på ändrad lagstiftning, särskildt i fråga om tiden för straffarbetes verkställande i enrum, lärer, enligt från fängvårdsstyrelsen vunnit upplysning, i andra fångelser fortfarande finnas fullt tillräcklig plats för inrymmande af samtliga gemensamhetsfångar.

Riksdagen, som alltså antager, att de nu föreslagna byggnaderna skola finnas för ändamålet tillräckliga, har icke heller funnit sig böra göra någon erinran mot deras hufvudsakliga anordning.

På grund af hvad sålunda anförts har Riksdagen *dels* medgifvit: *ej mindre* att länsfängelset i Göteborg må till Göteborgs stad för en köpeskillning af 600,000 kronor försäljas på de i det af staden afgifna, i statsrådsprotokollet för den 12 januari innevarande år omförmälda anbud upptagna villkor med tillägg till dessa, att staden skall vara skyldig att utan ersättning framdraga till det nya fängelset å Stora Härlanda vatten-, aflopps- och belysningsledningar;

än äfven att för utvidgning af länsfängelset i Hernösand, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med det i nämnda statsrådsprotokoll angifna förslag, och för inköp af den därför erforderliga tomten n:o 2 i Hernösands stads första kvarter äfvensom för uppförande af ett nytt cellfängelse invid Göteborg, likaledes i hufvudsaklig öfverensstämmelse med det i samma statsrådsprotokoll omförmälda förslag, och för förvärfvande af tomt för det nya fängelset må användas köpeskillningen för länsfängelset i Göteborg, och att för sådant ändamål ett däremot svarande belopp må, i afbidan på köpeskillningens gäldande, af tillgängliga medel i mån af behof förskotteras;

dels ock för samma ändamål härutöfver å extra stat för år 1904 beviljat ett anslag af 460,000 kronor.

14:o) Eders Kungl. Maj:t har i punkten 13 under denna hufvudtitel föreslagit Riksdagen att å extra stat för år 1904 bevilja, för uppförande af nya fånggårdar vid länsfängelserna i Linköping och Karlskrona, ett anslag å 26,110 kronor.

På grund af den i detta ärende lämnade utredning har Riksdagen funnit sig böra bevilja det nu begärda anslaget. I afseende å det vederlag, som föreslagits skola utgå till landshöfdingen i Östergötlands län för afkastningen af den i statsrådsprotokollet omförmälda trädgårds-

jord i Linköping, har Riksdagen emellertid funnit det icke vara erforderligt, att detta vederlag godtgöres annan innehafvare af landshöfdingebämbetet än den nuvarande.

Riksdagen har alltså, med bifall till Eders Kungl. Maj:ts nu ifrågavarande framställning, för uppförande af nya fånggårdar vid länsfängelserna i Linköping och Karlskrona, på extra stat för år 1904 beviljat ett anslag af 26,110 kronor.

15:o) Uti punkten 14 under denna hufvudtitel har Eders Kungl. Maj:t föreslagit, att Riksdagen måtte, till byggnader med mera vid tvångsuppfostringsanstalten å Bona, å extra stat för år 1904 anvisa ett belopp af 136,000 kronor.

Mot beviljandet af det nu af Eders Kungl. Maj:t begärda anslaget till fortsättande af byggnadsarbetena med mera å den beslutade nya tvångsuppfostringsanstalten å Bona har Riksdagen icke funnit anledning till erinran.

Riksdagen har därför, med bifall till Eders Kungl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning, till byggnader med mera vid tvångsuppfostringsanstalten å Bona, å extra stat för år 1904 anvisat ett belopp af 136,000 kronor.

16:o) Med bifall till Eders Kungl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning har Riksdagen, till resestipendier åt ordinarie domare eller dem, som vid domstolarne bereda sig för domarekallet, å extra stat för år 1904 anvisat ett belopp af 6,000 kronor.

17:o) Eders Kungl. Maj:t har föreslagit Riksdagen att till ersättande af förskott, som statskontoret utbetalt för vissa, i ofvanberörda statsrådsprotokoll omförmälda ändamål, å extra stat för år 1904 anvisa ett anslag af 60,045 kronor.

Riksdagen har, till ersättande af ifrågavarande förskott, å extra stat för år 1904 anvisat ett belopp af 60,045 kronor.

18:o) Eders Kungl. Maj:t har föreslagit Riksdagen att, för beredande af dyrtidstillägg för år 1903 åt en del tjänstemän och betjante i justitiedepartementets afdelning af Eders Kungl. Maj:ts kansli samt till justitiedepartementet hörande ämbetsverk och kårer, på extra stat för år 1904 anvisa såsom förslagsanslag ett belopp af 63,000 kronor.

På sätt Riksdagen i särskild skrifvelse anmält, har Riksdagen, i

anledning af hvad Eders Kungl. Maj:t sålunda föreslagit, för beredande af dyrtidstillägg för innevarande år åt en del tjänstemän och betjante inom justitiedepartementets afdelning af Eders Kungl. Maj:ts kansli samt till justitiedepartementet hörande ämbetsverk, kårer och stater, under andra hufvudtiteln på extra stat för år 1904 anvisat såsom förslagsanslag ett belopp af 63,000 kronor att utbetalas med iakttagande, att för beräkning af dyrtidstillägg skola gälla de i nämnda skrifvelse angifna grunder.

Stockholm den 20 maj 1903.

Med undersåtlig vördnad.

100

10000 10000 10000 10000

10000

Bilagor.

Bil.

Ordinarie anslagen under

Justitie-

Departementschefen
Departementets afdelning af Kungl. Maj:ts kansli.....
Departementschefens ombud för tillsyn öfver skrifers allmängörande, <i>förslagsanslag</i>
Högsta domstolen
Justitiekanslersexpeditionen
Nedre justitierevisionen
Svea hofrätt med därunder lydande justitiestat. Nuvarande belopp
<i>Ökas</i> i och för bildande af en ny domsaga med benämning af Gellivare domsaga med
Göta hofrätt med därunder lydande justitiestat
Hofrätten öfver Skåne och Blekinge med därunder lydande justitiestat
Krigshofrätten
Ålderstillägg, <i>förslagsanslag</i>
Fångvården:	
Fångvårdsstyrelsen
Fångars vård och underhåll:	
<i>Bestämdt anslag.</i> Nuvarande belopp
<i>Ökas</i> med
<i>Förslagsanslag</i>
Ålderstillägg för en del vid fångvårdsstyrelsen och fångvården anställda ämbets- och
<i>Ökas</i> med
Vård och underhåll af läns- och kronohäkten, <i>reservationsanslag.</i> Nuvarande belopp
<i>Ökas</i> med
Ersättning åt personer, menigheter och allmänna inrättningar för dem genom nya strafflagens
Medikolegala besiktningar, <i>förslagsanslag</i>
Rese- och traktamentspenningar, <i>förslagsanslag</i>
Ersättning åt domare, vittnen och parter, <i>förslagsanslag</i>
Skrifmaterialier och expenser, ved m. m., <i>förslagsanslag.</i> Nuvarande belopp.....
<i>Ökas</i> för jämnande af hufvudtitelns slutsumma med
Extra utgifter, <i>reservationsanslag</i>

Litt. A.

riksstatens Andra hufvudtitel.

departementet.	Anvisning i kontant.	
	Kronor.	ö.
.....	17,000	—
.....	35,800	—
.....	6,000	—
.....	182,700	—
.....	18,800	—
.....	150,900	—
.....	677,687: —	—
.....	6,800: —	—
.....	684,487	—
.....	476,913	—
.....	208,713	—
.....	11,100	—
.....	55,000	—
.....	59,500: —	—
.....	559,750: —	—
.....	65,850: —	—
.....	625,600: —	—
.....	1,039,145: —	—
.....	1,664,745: —	—
tjänstemän, förslagsanslag. Nuvarande belopp...	65,000: —	—
.....	10,000: —	75,000: —
.....	30,000: —	—
.....	10,000: —	40,000: —
.....	1,839,245	—
införande frångångna bötesandelar, förslagsanslag	84,000	—
.....	12,000	—
.....	18,000	—
.....	135,000	—
.....	64,307: —	—
.....	30: —	64,337
.....	4,500	—
Summa	4,004,495	—

Bil. Litt. B.

Extra ordinarie anslagen under riksstatens Andra hufvudtitel.

	Kronor.	ö.
Justitiedepartementet.		
För fortsatt uppehållande af lagberedningens verksamhet.....	50,000	—
» bestridande af de utaf tillämpning af lagen om straffregister föranledda kostnader för amanuenser, renskrifning m. m. vid justitiedepartementets afdelning af Kungl. Maj:ts kansli	4,000	—
Till ökad arbetsbiträde åt justitiekanslersämbetet.....	3,500	—
» aflönande af ett biträde å nedre justitierevisionens registrators- kontor	2,700	—
» arfvoden åt krigshofrättens ordförande och militära ledamöter	3,250	—
För utvidgning af länsfängelset i Hernösand och uppförande af ett nytt cellfängelse invid Göteborg	460,000	—
» uppförande af nya fänggårdar vid länsfängelserna i Linköping och Karlskrona	26,110	—
Till byggnader m. m. vid tvångsupfostringsanstalten å Bona	136,000	—
» resestipendier åt ordinarie domare eller dem, som vid domstolarne bereda sig för domarekallet	6,000	—
» ersättande af utaf statskontoret utbetalda förskott	60,045	—
För beredande af dyrtidstillägg för år 1903 åt en del tjänstemän och betjante i justitiedepartementet samt därtill hörande ämbets- verk och kårer, <i>förslagsanslag</i>	63,000	—
Summa	814,605	—